

vil lytte opmærksomt dertil paa andre Omraader. Der foreligger vistnok her for Øjeblikket et Krav om Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen netop fra de organiserede Arbejdere, baaret frem med Tilslutning fra alle organiserede Arbejdere her i Landet. Jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Minister under Forhandlingen om Arbejdsløshedsforsikringsloven vil lytte netop til de Krav, der komme fra de organiserede Arbejdere og ikke være for bange for at begunstige Fagforeningerne, hvad der maaske ellers kunde være en Tendens til, naar den Sag kommer for. Jeg kunde endvidere ønske at bede den højtærede Finansminister om at hviske sin Kollega Trafikministeren et lille Ord i Øret og bede Trafikministeren ogsaa lytte opmærksomt til de organiserede Arbejdere indenfor hans Etat. Det ville disse Arbejdere sætte overmaade megen Pris paa. Men naar jeg har udtalt denne min Anerkendelse, maa jeg sige: det vilde have glædet mig mere, hvis Finansministeren havde erklæret ganske rent og klart, at han vilde tage Hensyn dertil. Det vogtede han sig for at sige. Jeg har omhyggeligt læst Udtalelsen igennem i Rigsdagstidenden. Der staar kun, at han vil *lytte* opmærksom dertil. Naa, det Tilsagn betyder ikke saa meget. Men dernæst lagde jeg Mærke til, at han gjorde en ejendommelig Tilføjelse: Dog, hvis der er Tale om Hævn, hvis der er Tale om, at det var paa Grund af en Konflikt i et saadant Fag mellem Fabrikant og Arbejdere, og Arbejderne kom og sagde: Fabrikanterne kunne saamænd godt taale en Nedsættelse, saa vilde han ikke en Gang lytte opmærksomt dertil, saa vilde han straks vise dem ned ad Trapperne. Det var en meget kedelig Bagdør, for denne Bagdør kan lukkes op i næsten alle givne Tilfælde, jeg tror saamænd ikke, der er en eneste toldbeskyttet Industri her i Landet, hvor der ikke har været en eller anden faglig Konflikt, og den højtærede Minister kunde i hvert eneste Tilfælde sige: Hvad bryder jeg mig om, hvad I sige, det er bare, fordi I havde denne Konflikt med Fabrikanterne, nu ere I blevne ondskabsfulde, og nu ville I hævne jer, naar I nu forlange en Toldnedsættelse; men det bryder jeg mig ikke en Smule om. Ihvorvel jeg i Almindelighed anerkender det, der ligger bagved Finansministerens Appel til de organiserede Arbejdere, tror jeg dog, at hans Udtalelser vare noget svage, de lode som sagt en Bagdør aaben. Ja, det forekom mig næsten, at der gennem Fi-

nansministerens Udtalelse ligesom gik en Appel til Særinteresser i visse Fag. Det forekom mig næsten, at det lød, som om Ministeren slet ikke vilde være saa ked af, om denne Tale vilde ligesom ægge Særinteresserne og drive dem frem mod Almeninteresserne, som om han ikke havde saa forfærdelig meget imod at faa Forbundsfæller fra den Side endogsaa mod os Socialdemokrater. Jeg har ligesom faaet en Fornemmelse af, at Finansministeren er bleven lidt overrasket ved den Stilling, vi Socialdemokrater have indtaget til Toldloven. Jeg forstaar ikke hvorfor, men det kan være, at det er, fordi han har forvekslet sine egne gamle agitatoriske Smaafif med Virkeligheden. Det husker jeg meget godt fra Forhandlingerne om denne Sag her og fra Valgmøder, at den højtærede Finansminister og adskillige af hans Meningsfæller have slaaet paa: Lad Toldloven en Gang komme for og lad os faa Protektionismen frem til Forhandling, saa skulle vi nok faa at se, hvor vi have Socialdemokraterne. De have slaaet paa, at vi vare specielt Industriarbejdere, vi vare et Parti med ganske specielt protektionistiske Interesser. Der bliver nikket fra ærede Venstremænds Side. Det have de sagt og troet paa, og derfor er Ministeren gaaet saa grundigt i Vandet paa dette Spørgsmaal. De have gentaget deres agitatoriske Fif, til de til sidst ere komne til at tro paa dem, og det hævner sig i det lange Løb. De skulde ikke tro paa deres egne Fif, men skaffe sig Oplysning om Socialdemokraternes Mening. Vi have vort Program, der tydeligt og klart fordømmer alle indirekte Skatter. Socialdemokraternes Ordfører her i denne Sal oplæste forleden Dag Partikongressens Beslutning af 1901. Den burde Finansministeren have kendt, da han udarbejdede Toldloven. Hvis han yderligere havde været i Tvivl, kunde han netop i den Tid, han udarbejdede denne Toldlov, i Foraaret og Sommeren, have fulgt en Række fortræffelige Artikler i „Social-Demokraten“, skrevne af Dr. Gustav Bang, om Toldspørgsmaalet. De ere saa klare og gode at faa Forstand af, at Ministeren ikke havde fjerneste Grund til ikke at vide, hvor Socialdemokraterne staa i denne Sag. — Jeg vender imidlertid tilbage til denne Appel til disse enkelte Arbejdere i disse Fag i den toldbeskyttede Industri. Den højtærede Minister vilde altsaa gerne vide, om de troede, at vedkommende Industri kunde bære yderligere Nedsættelser. Dertil er at bemærke, at disse Arbejdere jo i